

Hồi 27

Ngôi Nhà Xác

Thế là nghĩa lý gì? Thế là nghĩa lý gì?

Một người tấn công một lùi bước tránh, cả hai đều nhanh khôn tả. Trái lại bọn Cái Bang cứ đứng chờ người ra nhìn.

Chưởng công của Âu Dương Siêu thoát thai ở những cờ thế và địch thức nên chưởng nào cũng mạnh khôn tả, nhất là trong lúc thịnh nộ, thế công của chàng lại càng lợi hại thêm.

Người áo đen bịt mặt cũng không phải là tay tầm thường, tuy không trả đũa nhưng khinh công của y rất cao siêu, mỗi một bước lùi là có một công dụng riêng, y như xuyên qua hồ điệp, cứ ở trong chưởng phong của Âu Dương Siêu xuyên lại trông đẹp mắt khôn tả.

Cao thủ đấu với nhau nhanh như điện chớp, chỉ trong nháy mắt Âu Dương Siêu đã tấn công luôn mười chưởng, có thể nói chưởng nào của chàng cũng đều là những thế tuyệt học hết, nhưng tha hồ chàng tấn công nhanh và mạnh như thế nào cũng không sao mà đụng được vào vạt áo của người áo đen.

Âu Dương Siêu lại tấn công luôn năm thế nữa, chàng đã giở hết mười sáu thế của mình sáng tạo ra rồi mà vẫn không ăn thua gì, chàng hơi chần chừ thì bỗng nghe có tiếng quát bảo:

- Ngừng tay!

Quái nhân áo đen thét lên như thế rồi nhảy ra ngoài vuông, mắt lộ vẻ kinh ngạc nhìn thẳng vào mặt Âu Dương Siêu vừa thắc mắc vừa hỏi:

- Vừa rồi lão đệ cứ hỏi mãi mãi, bây giờ đến lượt mỡ hỏi lão đệ câu này.

Âu Dương Siêu hậm hực hỏi lại:

- Người hỏi gì ta?

Quái nhân rất ung dung cười khì một tiếng và lên tiếng hỏi:

- Hi hi... mỡ hãy hỏi lão đệ, pho chưởng này lão đệ học của ai thế?

Âu Dương Siêu nghe nói càng ngạc nhiên mặt đỏ bừng bụng bảo dạ rằng:

“Chẳng lẽ chưởng pháp này có chỗ nào sơ hở chẳng? Bằng không sao y lại hỏi như thế?”

Quý vị nên rõ lúc này tâm tình của Âu Dương Siêu khác hẳn lúc mới ra đời, lúc mới ra đời, chàng không biết một tí gì về diềm cổ của giang hồ và công lực thâm hậu hay tuyệt học chàng cũng không có mất đo lường nhưng bây giờ chàng đã điều luyện nhiều rồi không những biết rõ công lực của đối thủ nặng nhẹ dày mỏng ra sao, và cũng tự biết tài ba của mình nữa, chàng biết với tuổi tác và kinh nghiệm của mình dù võ công lợi hại đến đâu cũng không thể mạnh hơn cao thủ hạng nhất ngày hôm nay mình đã so sánh với cao thủ hạng nhất như vậy, đứng vào địa vị không thua, như thế là nhờ ở ba vị ân sư cùng cha già trước khi tắt

thở truyền hết công lực cho mình, tuy vậy chàng lại rất tin tưởng pho chương của mình sáng tác ra, chàng đã sử dụng hết mười tám thức rồi mà không sao thắng nổi địch thủ, và càng cảm thấy nhiều chỗ cần phải sửa đổi, vì thế chàng mặt đỏ bừng và trầm giọng đáp:

- Việc này người khỏi lý tới.

Quái nhân nghe nói lấp đầu đáp:

- Không phải mỡ nhất định đòi lý tới đâu.

- Người hỏi thế để làm gì?

- Lão đệ, chả lẽ đệ có quyền hỏi mỡ, riêng mỡ không có quyền hỏi lại đệ hay sao?

Âu Dương Siêu thấy đối phương nói như vậy ngượng nghịu vô cùng, không biết trả lời như thế nào cho phải vì vậy chàng càng tức giận thêm và ương ngạnh đáp:

- Ta cứ hỏi người đấy.

- Mỡ đã hỏi vậy rồi đệ vẫn không tin thì mỡ biết làm sao bây giờ?

- Khéo nguy hiểm thực? Có lẽ người chưa bị một trận nên thân vẫn chưa tin.

- Nay lão đệ, lời nói của lão đến đã chiếm phần hơn nhiều lắm rồi, lão đệ nên biết dù là làm đi cho chín phương cũng còn phải để dành lại một phương lấy chồng, chứ đừng nên cố tuyệt tình quá như vậy.

- Không riêng gì lời nói, ngay cả võ công cũng thế, người cứ việc giở khí giới ra, nếu người thoát được thế cờ của Âu Dương Siêu này thì từ nay trở đi ta không hỏi lai lịch của môn khinh công tuyệt thế kia nữa.

Âu Dương Siêu vừa nói vừa rút cây cờ bấu ra, ánh sáng vàng chói mắt và chàng múa tít lá cờ có tiếng kêu "vù vù" nghe rất kinh hồn.

-- o O o --